

Duminica a II-a din Postul Mare

Duminica a II-a din Postul Mare – Anul B - Lecturi : Geneză 22.1-2.9a.10-13.15-18 ; Psalmul 115 (116) ; Romani 8,31b-34 ; Marcu 9,2-10

« Acesta este Fiul meu cel iubit, ascultați de El ».

Meditație vincentiană

În a doua duminică din Postul Mare, Cuvântul lui Dumnezeu ne invită să ASCULTĂM în mod eficient. Abraham a ascultat de îngerul lui Dumnezeu când i-a cerut să-l ofere ca jertfă pe fiul său; apoi a ascultat de același înger și a renunțat să-l jertfească, ca în final să asculte de planul pe care Dumnezeu îl are cu el și să-l urmeze: « Pentru că ai ascultat de mine, te voi binecuvânta și-ți voi înmulți urmașii ». În a doua lectură sfântul Paul le spune romanilor că fericirea vieții noastre o găsim doar în Dumnezeu: « dacă Dumnezeu este cu noi cine poate fi împotriva noastră? ». În evanghelie vedem că Petru, Iacob și Ioan n-au înțeles mesajul schimbării la față a lui Isus. Un glas din cer a răsunat cu putere afirmând cu toată tăria că Isus este Mesia și că pe El trebuie să-l asculte: « Acesta este Fiul meu cel iubit, ascultați de El ».

« Încercarea de credință » prin care Dumnezeu îl face pe Abraham să treacă face din acesta un model pentru creștini. Abraham ascultă de chemarea lui Dumnezeu și spune imediat « Iată-mă ». Când Dumnezeu îi cere să-i ofere propriul fiu ca jertfă, nu comentează, nu caută răspunsuri la această tragedie de neînțeles. Se scoală pur și simplu dis de dimineață, pregătește cele necesare pentru jertfă și pornește la drum. Când îngerul îi spune să nu-i facă rău copilului ascultă din nou și înțelege mesajul lui Dumnezeu oferind berbecul ca jertfă. Încercarea de credință a lui Abraham îi deschide fiului său drumul spre o viață nouă, dar și pentru nașterea Poporului lui Dumnezeu, urmașii lui Abraham. Dumnezeu transformă jertfa credinței noastre într-un bine pentru întreaga omenire. Și aceasta se aseamănă cu ceea ce face Dumnezeu în mod real când îl oferă pe Fiul său ca jertfă pentru noi.

În evanghelia schimbării la față a lui Isus, Petru, Iacob și Ioan sunt atenți față de Isus: Petru îi spune că vrea să construiască colibe ca să rămână pe munte, pentru că aici este pace. Însă ei n-au ascultat bine mesajul lui Cristos. Ei și-au dat seama că Isus este Mesia, cel care va elibera Israelul, dar credeau că misiunea mesianică a lui Isus se va concretiza printr-o victorie asupra cotropitorilor romani. De aceea, în mod simbolic, mesajul vine ca o epifanie (arătarea lui Dumnezeu într-un mod specific oamenilor).

Ca vincentieni și oameni, suntem obișnuiți să ni se pună credința la încercare. Când nu mai știm dacă e bine să mai continuăm sau nu activitatea în Conferință, când ezităm să mergem să vizităm pe cineva sau chiar când ne îndoim de prezența reală a lui Cristos în persoana săracilor. Perseverența cu care ascultăm de Dumnezeu ne va ajuta să depășim îndoielile privitoare la credința noastră. Dumnezeu se arată în mod extraordinar în timpul vizitei vincentiene și în viața Conferinței. În aceste două locuri simțim în mod foarte clar prezența « Fiului preaiubit al lui Dumnezeu ». Întâlnirea cu Cristos în persoana nevoiașului ne întărește convingerea că Dumnezeu chiar este cu noi și prin urmare nimeni și nimic nu ne poate sta împotrivă și nu poate să ne îndepărteze de El.

Traducere: sora Magdalena